

1) Write the get at the wedding...

פירוש אברא עמוד 110

ובשנים האחרונות נתרבו ענייני העינוי בירואף גם כן, והוא שאלת ביראת בכל העולם מה נעשה לאחינו מחייב העון בשבעין נאבר וכרכן ולא נודע מקום, ואפיו כשיודעים ולא צייתי דין ומעננות אותן, וכן כשמזרמיין זיקת יום חיללה, שעתה הוא דבר רגיל, והיבמיין לרוב, אין מתרצין להחלץ וחוץ תעננה חיללה עולמית. ומשום זה המציא פה הטילות, אבל מכיוון שהוחחנו שאין מקום להם על פי דין הנה יקוב הדין את ההר, והאי קולא היא חומרא היא להאביר נפשות חיללה ולא תھא בואת בישראל. ובודאי הי' ציריך קבוע של כל חכמי הדור לטכם עצה בדבר מה שאפשר לתקון על פי דין, כמו שהיו עושים חכמי הדורות הקודמים שהיו מתকבצים בירידים בפרעםגנץ, בסלוצק ובריסק לתקון תקנות נחותות לשעה או לדורות, אף שאנו היו הדריכים פשוטים ורחוקים. ועכשו הרוחקים נעשו קרוביים וקלים, שלא ידי מסילות הברזל ואניות באין עתה בזמנן קצר מארכבע בנפות הארץ, ובמקומות שהולכים "שם ביהם עטם" שישובים בכוכית ולא יהסר כל שם בוראי הי' ציריך על זה בוגיפא כללית מכל חכמי הדור לדון על דבר השאלות הבעורות האלה. ואמנם מתקבצים גם בהורנו תדייר רבנים מחדרים באגדות הרכנים השונות, ובאגודת ישראל וכו', אבל כל זה בנגע לחזקת תורה בבל, אבל תקנות קבועות בענייני הלבלה, וביחור בעניינים הנ"ל לא נשמעו מדורנו, בראאה מפני חמץ העוני, או פשוט מפני שאין עצה להזה — ועל כל פנים נראה לענ"ד שציריך לישא ולתן בדבר הזה, אולי יש תקנה להצל נפשות לאלפים מענו ומחתא וכו' ולشكוד על **תקנת בנות ישראל.**

י") **ובזה** הני מציע לפני רכובינו תקנה האפשרית לענ"ד אם יסכימו עלייה כל חכמי ישראל באספה כללית מיזחורת לשם זה, וגם ידונו עליה בכתב מקודם לזה כדי שיתחוור העניין, מכל חלקי הסודר שבו ובטרם נכאר פרטיה התקנה ואיוכותה הנה עליינו לצאת בעקבות הרועים רכובינו שבש"ס ופוסקים, ועל דרך תקנותיהם, נציג אה"ז הצעתנו. התקנות מצינו פרטיות, הינו שכל אחד לפני מצבו דאג להצליל אשתו, בعين היוצא למלחמת ביד בותך נת בריאות לאשתו, ובשביב מרע הי' נהנים לנראש נשיהם על תנאי מעבשו ולאחר מיתה, או שעשה אחת קודם מיתתו (ניתין ע"ב, ב"ח). ותקנו שהמפרש והויצו בשירא והמסוכן ואמר בתכו אף על פי שלא אמר לנו בותכנן ונונתנן גט לאשתו (ניתין ס"ה).

ויש תקנות כלליות כמו אין אנוס בניתין בתוכות ג'. ועובדא דנרש (יבמות ס"י) תלווה וקידיש לא הוה קידושין ב"ב מ"ח וכייטלו אינו מבוטל לרשב". ג. **ניתין ל"ג וע"ש ל"ב:** תור"ה ור"ג רבבנוי ב' אפיו רב כי מורה ובכל התקנות הפרטיות זו קדושין על תנאי שמצינו ב"פ בוגרא.

ב) ומוציאנו נם כן תקנות כללות אחר חכמי הנגמרא. שתקנו שלא יקדשו
שלא בפניהם חכם ולא בפניהם עשרה ואם יקרשו יתבטלו הקדושים
שהפקירו בית דין הכסף. ואפילו הכוי למעשה החמירו בזה. רמ"א בשם
מהדריך (אה"ע סימן ב"ח סעיף ב"א) ומהר"ם אלשיך ר' מחלוקת בין תקנת
קהל אחד לתקנת כל הקהילות שבמדינתה. ועייןחת"ס אה"ע סימן ק"ח. וק"ט.
ובמהר"ט חלק א' סימן קל"ח בשם מהדריך"ם הביא שתקנו חרם על העדים
שייהיו בעת קדושים בלי חכם. ומהר"ם התיר משום פסוק"ע והמהר"ט אסר
ואפילו הכוי לא ביריא לו, הון משום טumo דמהר"ם ונם שמהר"ט בירב
פירש כוונת החרם. להפקיע הקדושים. ונם הר"ר דרור נסתפק בזה והראנ"ח
נסתפק מטעם כל מילתא בו עיינו שם. ועיין תשובה הרא"ש כלל ל"ה סימן
אי שבית דין יכולין לתקן תקנה שלא לऋש בלי דעת או"א. וכל העובדר
על זה לא יהיה קדושים אפילו בביואה. ואמנם כל זה הוא שהקדושים מעיקרא
לא היו כהונן. והוא כעין עובדא דרש. ובתלויות ויהיב. אבל אם הקדושים
בשעתן כהונן היו. אלא שרוצים לבטל מאיזו סבה שתהא אה"ב לא מצינו.
כה) **ונברך** הצעתנו על סדרה : כאשר מפני מצוקות הזמננו ופרצת
הדור עניינו ענו נשים למעשים בכל יום. הון משום זיקת
יבום שאין היכם רוצה לפטור מהזיקה. והון שהבעל נופו עווב את אשתו ברצונו
או באונס ונאבד זכרו. ואפילו כשאתנו הוא אין בנו כח לוכפו לכנוס או לפטור
וצקת אוכרות ואומללות עד לשמים תניע — או לזאת יקרו חכמי הדור
בכל וירושלים בפרט לאספה את כל חכמי ישראל לירוש'ת'ו לזמן קבוע
لتכמס עצה על דבר זה ולתקן תקנות האפשרות. — ועל הפרק תקנה מועצת
באופן זה :

אי) שיתדר עם הקדושים והחותמה יצווה הבעל לכתוב ספר טטרין שייחול
לאחר ביאתו האחרונה של הבעל. אם אחר זה ימות בלי זרע קיומה. או
ישתגע ויעמוד בשגעונו משך שלוש שנים. או יענו אותה משך שלוש שנים.

הן באונס הן ברצון, והבית דין של ירושלים שיווכאו לפני הטענות יכול
שהדברים כנים, וכן מטענה שאין ראוי לאישות, ובבעל מומין מזוהמים
כמו מיינו צדעת שונים ר"ל, בכל זה יהול הגט אחר הביאה אהרונה, כשיבורר
מהబ"ד הקבוע לך שפרט זה הוא בסוג התקנה.

ב) הגט יהיה כתוב בכתבמושיטא על ידי המסדר את הקדושים,
ובנוסח קצר מאד, כפי שהוא מתוקן מהבית דין, גם לא יהיה נקרא בשם
גט אלא בשם ספר פטור על פי התקנת בית דין. וימסרנו לה בעדרים, ותניחנו
במקום הנקוי לה, ומשומר לדעתה

ד) עם זה יתකנו שכל הקדושים הנעשו על ידי רב ישראל, הם
על תנאי שבאם יודמן עניינו ענון הנוצרים לעיל, והגט לא יהיה קיים או
יהא בטל מצד הדין, אז יבטלו הקדושים מלמפרע, וכל הביאות שאחר
כך תהיה ביאות זנות, והבית דין מטילין ח"ה על הבעל והאשה שלא
יכוונו ולא יתרצו לקדושים בהbiasות, שלא כפי התנאי הנ"ל.

ה) הבית דין יdumpו שטרו תנאים מתקנת בית דין של כל ישראל
שנה פלונית. ובעת הקדושים ימסרו יחד עם הקדושים שטר תנאי, ויפרסמו
התנאים ברבים בספרים ובעתונים ובבתי נסיות ומדרשות למען לא יצטרך
לרכר בעניין זה בעת הקדושים, וכל הקדושים הנעשים על ידי רב, בכל
אופני התקנה ירשומות בספר ויעידו עדדים, גם יודיעו מזה לבית דין יותר
גרול שבקהלתו או במדינה.

ו) זמן התקנה יקבע על חמישים שנה, ואחר כך כשימצאו בית דין
שאין בה צורך יבטלו אותה אפילו בבית דין קטן מהראשון.

וכשיקראו לאספה את כל הרבניים, יציעו שניים שלא יוכל לכוא יודיע
דעתו בכתב וכל מי שלא יודיע דעתו, הרי היא בטללה, ועל
פי רוב הנאספים יקום דבר. ובזה הנסי מציע לכל רבותי וחברי שמי שיסכים
להצעתי יודיעני נא במכתב, ואם אפשר יבוא בדברים, בכתב העת, וידוע
בעניין זה גם המאנים בזה בקשה להודיעני, יחד עם טעם ונמקם. ואם
יעלה בדעתן להוסיף או לנרו ולשנות הכל יבוא נא בדפוס, למען ידונו עליו.
וה ינדול כל פרצות עמו, ויגאלנו נאלה שלמה בביא".